

Î N C H E I E R E

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Maria Botnar și reprezentantul acesteia, avocatul Boris Dariiev,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Botnar împotriva lui Grigorii Cotelea cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Maria Botnar și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 03 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 02 februarie 2016, Maria Botnar a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grigorii Cotelea cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, este proprietara casei de locuit din s. Mălăești, r-nul Orhei.

Menționează că, în legătură cu faptul că, casa necesita reparație, la începutul lunii septembrie 2015, a convenit cu pârâtul să efectueze termoizolarea pereților exteriori în schimbul unei remunerații.

Susține că, inițial pârâtul i-a spus că, pentru efectuarea lucrărilor de termoizolare trebuie să procure 20 saci de amestec și alte materiale de construcții, după care a mai solicitat să-i mai procure amestec.

Afirmă că, în timpul efectuării lucrărilor de termoizolare, ea nu o singură dată a făcut observație pârâtului, precum și persoanei, care lucra cu acesta, pe nume Vadim că îndeplinesc necalitativ lucrările, utilizând prea mult clei și amestec, însă a fost ignorată.

Relevă că, ulterior, pârâtul a luat toate sculele și nu a mai revenit la lucru.

Mai relevă că, pârâtul a luat cu sine și 3 valuri de plasă fibră sticlă, fiecare val a câte 50 m. p. la prețul de 9 lei pentru 1 m. p., dintre care 2 valuri erau neîncepute, iar din al 3 val au fost utilizați 2 m, astfel, costul total al acestora constituind 1330 lei.

Consideră că, pârâtul urmează să-i restituie costul plasei, deoarece ea a fost nevoită să procure altă plasă pentru a finisa lucrările.

Invocă că, prin raportul de evaluare nr. 0351858 din 30 septembrie 2015, Camera de Comerț și Industrie, filiala Orhei a constatat că, lucrările de reparație (montarea plasei pe suprafețe de polistiren montate pe pereții exteriori la casa de locuit din s.Mălăești, r-nul Orhei) au fost efectuate necalitativ.

Menționează că, conform raportului de evaluare enunțat, plasa a fost montată pe suprafața de 57,5 m. p., stratul exterior de clei a fost aplicat cu rugozitate, urme de șpatel destul de evidențiate, pervazurile la ferestre și uși nu au fost executate, a fost cheltuită norma dublă de clei, mai mult cu 10 saci și sunt înflături la suprafața de polistireni, iar pentru a corecta, a nivela suprafața de 57,5 m. p. este necesar de drișcuit urmele de șpatel și de aplicat un strat de clei, prejudiciul material constituind suma de 5870 lei.

Solicită încasarea de la pârât a sumei de 5870 lei, cu titlu de prejudiciu material, a costului plasei fibră sticlă în sumă de 1330 lei, a cheltuielilor pentru întocmirea raportului de evaluare în sumă de 1600 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3500 lei și a taxei de stat în sumă de 216 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Orhei din 03 iunie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, raportul de evaluare nr.0351858 din 30 septembrie 2015, întocmit de Camera de Comerț și Industrie, filiala Orhei nu poate fi reținut în calitate de probă, deoarece la evaluare nu a fost citat pârâtul și acesta nu a dat explicații privitor la obiectul examinării, iar această evaluare este pur formală, deoarece s-a bazat în totalitate pe explicațiile date nemijlocit de reclamantă, precum și cantitatea de clei utilizată a fost apreciată reieșind din sacii deșeți arătați de ultima.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, cantitatea plasei fibră sticlă utilizată nu este reflectată în raportul de evaluare și nu sunt anexate bonuri de plată a cantității de plasă procurată, iar bonul de plată a plasei fibră sticlă în sumă de 450 lei, datată cu 11 ianuarie 2016, nu are relevanță la cauză.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Maria Botnar și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 noiembrie 2016, Maria Botnar și reprezentantul acesteia, avocatul Boris Dariiev au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului au indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și, anume, prevederile art. art. 512-514, 572 și 1398 din Codul civil, precum și nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a apreciat corect probele prezentate de către ea și, anume, raportul de evaluare nr. 01 din 05 iulie 2016, întocmit de SRL „Biroul de expertiză independentă”, prin care a fost constatat că, intimatul a efectuat necalitativ lucrările de alipire a plasei de fibră din sticlă.

Menționează că, intimatul nu a prezentat careva probe, care ar demonstra contrariul și nici nu a contestat raportul de evaluare enunțat.

Susține că, declarațiile intimatului sunt contradictorii și, anume, pe de o parte, el a declarat că, cantitatea de clei dublă a fost aplicată la indicația sa, iar în declarația dată la 28 septembrie 2015 la Inspectoratul de Poliție Orhei a invocat că, ea se revolta, deoarece el a irosit prea mult material pentru tencuire, însă nu a invocat nimic despre clei și despre faptul că, anume ea l-a împus să folosească o cantitate dublă de clei.

Afirmă că, instanța de apel urma să ia în considerare faptul că, ea nu este specialist în domeniul dat, motiv pentru care a apelat la serviciile intimatului, astfel, ea nicidecum nu putea să-i spună ce să facă și cum trebuie să facă.

Relevă că, îndeplinirea necalitativă a lucrărilor de reparație a fost dovedită prin raportul de evaluare nr. 0351858 din 30 septembrie 2015, întocmit de Camera de Comerț și Industrie, filiala Orhei, conform căruia executorul lucrărilor de reparație nu a respectat cerințele condițiilor tehnice și normele în construcție în vigoare.

Mai relevă că, concluziile expertului de la Camera de Comerț și Industrie, filiala Orhei privind utilizarea cantității duble de clei au fost confirmate în cadrul ședinței de judecată de însuși intimat, care a declarat că, 20 de saci nu erau suficienți pentru efectuarea lucrărilor, fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Menționează că, în legătură cu faptul că, prima instanță nu a luat în considerare raportul de evaluare întocmit de către Camera de Comerț și Industrie, filiala Orhei, deoarece evaluarea a fost efectuată fără citarea intimatului, acesta fiind lipsit de posibilitatea de a da explicații referitor la obiectul examinării, iar evaluarea s-a bazat în totalitate pe explicațiile sale, după emiterea hotărârii, s-a adresat la SRL „Biroul de expertiză independentă” în vederea evaluării daunelor la casa de locuit, ce-i aparține cu drept de proprietate ca urmare a îndeplinirii necalitative a lucrărilor de construcție.

Susțin că, la 27 iunie 2016, intimatul a fost citat prin telegramă cu aviz de recepție de expertul tehnic-evaluator, Ion Ciorba pentru a fi prezent la efectuarea evaluării la 29 iunie 2016, telegrama fiindu-i înmănată personal, însă acesta a ignorat să se prezinte în ziua și la ora indicată, astfel, evaluarea prejudiciului cauzat a fost efectuată în lipsa intimatului.

Afirmă că, din momentul evaluării prejudiciului prin raportul de evaluare întocmit de către Camera de Comerț și Industrie, filiala Orhei, lucrările necalitative a generat deteriorări și mai mari, astfel, prejudiciul material crescând de la 5870 lei până la 12410 lei.

Invocă că, instanța de apel a ignorat raportul de evaluare nr. 01 din 05 iulie 2016, fără a reflecta în decizie motivele concluziilor sale prin respingerea acestui raport ca probă.

Prin referința depusă la 11 ianuarie 2017 reprezentantul lui Grigorii Cotelea, avocatul Andrian Cotună a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei ilegale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a primit copia deciziei contestate la 21 octombrie 2016 (f.d. 115), iar la 28 noiembrie 2016, a depus cerere de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Maria Botnar și reprezentantul acesteia, avocatul Boris Dariiev nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Maria Botnar și reprezentantul acesteia, avocatul Boris Dariiev, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Mariei Botnar și al reprezentantului acesteia, avocatul Boris Dariiev ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art.433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Mariei Botnar și al reprezentantului acesteia, avocatul Boris Dariiev se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic